

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Promovarea acestui act normativ este determinată în principal de necesitatea:

— implementării măsurilor din domeniul fiscal cuprinse în Programul de guvernare, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 53/2017 pentru acordarea încrederii Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 29 iunie 2017;

— elaborării Legii bugetului asigurărilor sociale de stat și a Legii bugetului de stat pentru anul 2018;

— asigurării predictibilității cadrului fiscal aplicabil pentru anul 2018 pentru mediul de afaceri;

— introducerii unor măsuri de consolidare a încasărilor din domeniul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor;

— de a clarifica urgent situațiile în care organele fiscale pot refuza dreptul de deducere a TVA, pentru asigurarea aplicării unui tratament unitar tuturor operatorilor economici;

— prevenirii și combaterii riscurilor de evaziune fiscală cu produse alcoolice și tutun prelucrat;

— încurajării contribuabililor să își declare în mod transparent obligațiile fiscale, prin asigurarea unor condiții echitabile și eficiente de concurență pentru toți contribuabilii plătitori de impozit pe profit, în scopul îmbunătățirii conformării;

— transpunerii în legislația națională a prevederilor Directivei 2016/1164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne (ATAD), publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 19 iulie 2016;

— reformării sistemelor sociale publice din România în vederea creșterii gradului de colectare a veniturilor la bugetul asigurărilor sociale de stat și de responsabilizare a angajatorilor în ceea ce privește plata la timp a contribuțiilor sociale obligatorii datorate atât de către aceștia, cât și de către angajați. În acest sens, se reduce numărul contribuțiilor sociale obligatorii, angajatorul urmând ca, în continuare, să stabilească, să rețină, să declare și să plătească obligațiile datorate;

— respectării prevederilor Directivei 1999/62/CE de aplicare a taxelor la vehiculele grele de marfă pentru utilizarea anumitor infrastructuri, prin actualizarea impozitului pentru vehiculele de transport de marfă cu masa autorizată egală sau mai mare de 12 tone, conform ratei de schimb a monedei euro (1 euro = 4,5878 lei), astfel cum a fost publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 2 octombrie 2017(C331/04).

Ținând seama de faptul că nepromovarea prezentului act normativ ar avea consecințe negative, în sensul că:

— neintroducerea măsurii de sancționare constând în confiscarea mijloacelor de transport în care organele de control descoperă produse alcoolice și din tutun prelucrat care nu poartă marcajele prevăzute de lege va permite perpetuarea și chiar încurajarea faptelor de evaziune fiscală cu aceste produse;

— neadaptarea cadrului fiscal la actualele tendințe de erodare a bazei impozabile aferente impozitului pe profit, prin neintroducerea de măsuri pentru combaterea acestora, poate avea drept consecință înregistrarea unei conformări necorespunzătoare;

— nu ar putea fi promovate modificările corelative ale legislației din domeniul muncii, sănătății, de către instituțiile de specialitate, începând cu aceeași dată, respectiv data de 1 ianuarie 2018,

în considerarea faptului că aceste elemente constituie situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată și vizează totodată interesul public,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 688 din 10 septembrie 2015, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

Titlul I — Dispoziții generale

1. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Contribuțiile sociale obligatorii reglementate prin prezentul cod sunt următoarele:

a) contribuțiile de asigurări sociale, datorate bugetului asigurărilor sociale de stat;

b) contribuția de asigurări sociale de sănătate, datorată bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;

c) contribuția asiguratorie pentru muncă, datorată bugetului general consolidat.”

Titlul II — Impozitul pe profit

2. La articolul 25 alineatul (3), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) cheltuielile cu dobânzile și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, potrivit art. 40².”

3. La articolul 25 alineatul (4), litera p) se modifică și va avea următorul cuprins:

„p) cheltuielile cu dobânzile, stabilite în conformitate cu reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară, în cazul în care mijloacele fixe/imobilizările necorporale/stocurile sunt achiziționate în baza unor contracte cu plată amânată, pentru contribuabilii care nu aplică prevederile art. 40².”

4. Articolul 27 se abrogă.

5. După capitolul III se introduce un nou capitol, capitolul III¹ — Norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, alcătuit din articolele 40¹—40⁶, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne

Definiții specifice

Art. 40¹. — În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *costurile îndatorării* — cheltuiala reprezentând dobânda aferentă tuturor formelor de datorii, alte costuri echivalente din punct de vedere economic cu dobânzile, inclusiv alte cheltuieli suportate în legătură cu obținerea de finanțare potrivit reglementărilor legale în vigoare, cum ar fi, dar fără a se limita la acestea: plăți în cadrul împrumuturilor cu participare la profit, dobânzi imputate la instrumente cum ar fi obligațiunile convertibile și obligațiunile cu cupon zero, sume în cadrul unor mecanisme de finanțare alternative cum ar fi «finanțele islamice», costul de finanțare al plăților de leasing financiar, dobânda capitalizată inclusă în valoarea contabilă a unui activ aferent sau amortizarea dobânzii capitalizate, sume calculate pe baza unui randament al finanțării în temeiul normelor privind prețurile de transfer acolo unde este cazul, dobânzi noționale în cadrul unor instrumente financiare derivate sau al unor acorduri de acoperire a riscului aferente împrumuturilor unei entități, anumite câștiguri și pierderi generate de diferențele de curs valutar la împrumuturi și instrumente legate de obținerea de finanțare, comisioane de garantare pentru mecanisme de finanțare, comisioane de intermediere și costuri similare aferente împrumuturilor de fonduri;

2. *costurile excedentare ale îndatorării* — suma cu care costurile îndatorării unui contribuabil depășesc veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic pe care le primește contribuabilul;

3. *perioadă fiscală* — perioada impozabilă stabilită potrivit prevederilor art. 16;

4. *întreprindere asociată* — oricare dintre următoarele situații:

a) o entitate în care contribuabilul deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25% sau mai mult, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul entității respective;

b) o persoană fizică sau o entitate care deține direct sau indirect o participație, și anume drepturi de vot sau dețineri de capital în proporție de 25% sau mai mult într-un contribuabil, sau are dreptul să primească 25% sau mai mult din profitul contribuabilului;

c) în cazul în care o persoană fizică sau o entitate deține direct sau indirect o participație de 25% sau mai mult într-un contribuabil și în una sau mai multe entități, toate entitățile în cauză, inclusiv contribuabilul, sunt considerate întreprinderi asociate;

5. *întreprindere financiară* — oricare dintre următoarele entități:

a) o instituție de credit sau o întreprindere de investiții, potrivit art. 7 alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și art. 2 alin. (1) pct. 10 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață, sau un administrator de fonduri de investiții alternative, astfel cum este definit la art. 3 pct. 2 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare, sau o societate de administrare a unui organism de plasament colectiv în valori mobiliare, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) și art. 5 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările ulterioare;

b) o întreprindere de asigurare, definită ca fiind un asigurător potrivit art. 1 alin. (2) pct. 3 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare;

c) o întreprindere de reasigurare, definită ca fiind un reasigurător potrivit art. 1 alin. (2) pct. 45 din Legea nr. 237/2015, cu modificările ulterioare;

d) un administrator de pensii, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 8 din Legea nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) instituții de pensii care gestionează sisteme de pensii considerate a fi sisteme de securitate socială care fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului și al Regulamentului (CE) nr. 987/2009 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și orice entitate juridică instituită în scopul investiției în astfel de sisteme;

f) un fond de investiții alternative (FIA) administrat de un AFIA, astfel cum este definit la art. 3 pct. 20—22 din Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările ulterioare;

g) un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012, cu modificările ulterioare;

h) o contraparte centrală, astfel cum este definită la art. 2 pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului;

i) un depozitar central de titluri de valoare, astfel cum este definit la art. 2 alin. (1) pct. 1 din Regulamentul (UE) nr. 909/2014 al Parlamentului European și al Consiliului;

6. *stat membru* — are înțelesul dat la art. 24 alin. (5) lit. a);

7. *stat terț* — are înțelesul dat la art. 24 alin. (5) lit. c);

8. *transferul de active* — operațiunea prin care România pierde dreptul de a impozita activele transferate, în timp ce activele rămân în proprietatea legală sau economică a aceluiași contribuabil;

9. *transferul rezidenței fiscale* — operațiunea prin care contribuabilul nu mai are rezidența fiscală în România și dobândește rezidență fiscală în alt stat membru sau într-un stat terț;

10. *transferul unei activități economice desfășurate printr-un sediu permanent* — operațiunea prin care contribuabilul nu mai are prezență fiscală în România și dobândește o astfel de prezență în alt stat membru sau într-un stat terț, fără să dobândească rezidență fiscală în acel stat membru sau stat terț.

Reguli privind limitarea deductibilității dobânzii și a altor costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic

Art. 40². — (1) În sensul prezentului articol, costurile excedentare ale îndatorării, astfel cum sunt definite potrivit art. 40¹ pct. 2, care depășesc plafonul deductibil prevăzut la alin. (4), sunt deduse limitat în perioada fiscală în care sunt suportate, până la nivelul a 10% din baza de calcul stabilită conform algoritmului prevăzut la alin. (2).

(2) Baza de calcul utilizată pentru stabilirea costurilor excedentare ale îndatorării, deductibile la calculul rezultatului fiscal, o reprezintă diferența dintre veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, în perioada fiscală de referință, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile cu impozitul pe profit, costurile excedentare ale îndatorării, precum și sumele deductibile reprezentând amortizarea fiscală, determinate potrivit art. 28.

(3) În condițiile în care baza de calcul are o valoare negativă sau egală cu zero, costurile excedentare ale îndatorării sunt nedeductibile în perioada fiscală de referință și se reportează potrivit alin. (7).

(4) Contribuabilul are dreptul de a deduce, într-o perioadă fiscală, costurile excedentare ale îndatorării până la plafonul deductibil reprezentat de echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ultima zi a trimestrului/anului fiscal, după caz.

(5) Prin excepție de la alin. (1) și (4), în cazul în care contribuabilul este o entitate independentă, în sensul că nu face parte dintr-un grup consolidat în scopuri de contabilitate financiară, și nu are nicio întreprindere asociată și niciun sediu permanent, acesta deduce integral costurile excedentare ale îndatorării, în perioada fiscală în care acestea sunt suportate.

(6) Se exclud din domeniul de aplicare al alin. (1) și (4) costurile excedentare ale îndatorării rezultate din împrumuturi utilizate pentru finanțarea unui proiect de infrastructură publică pe termen lung care are scopul de a furniza, de a îmbunătăți, de a opera și/sau de a menține un activ de mari dimensiuni, considerat a fi de interes public general, dacă operatorii de proiect sunt înregistrați în Uniunea Europeană, iar costurile îndatorării, activele utilizate în scopul proiectului și veniturile înregistrate de operatorii de proiect provin din/sunt în Uniunea Europeană. Excluderea ia în considerare atât veniturile din dobânzi și alte venituri echivalente din punct de vedere economic dobânzilor, cât și cheltuielile reprezentând dobânzi și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic, aferente unor proiecte de infrastructură publică pe termen lung.

(7) Costurile excedentare ale îndatorării care nu pot fi deduse în perioada fiscală de calcul în conformitate cu alin. (1) se reportează, fără limită de timp, în anii fiscali următori în aceleași condiții de deducere, conform prezentului articol.

(8) Pentru contribuabilii care intră sub incidența prevederilor alin. (1) și (4), prin excepție de la art. 7 pct. 44 și 45, valoarea fiscală a activelor nu include costuri de dobândă și alte costuri echivalente dobânzii din punct de vedere economic.

(9) Regulele prevăzute de prezentul articol sunt aplicabile și dobânzilor și pierderilor nete din diferențe de curs valutar, reportate potrivit prevederilor art. 27, prevederi în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv. În cazul entităților independente prevăzute la alin. (5), dobânzile și pierderile nete din diferențe de curs valutar, reportate potrivit prevederilor art. 27 în vigoare până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv, sunt integral deductibile.

Regimul fiscal al transferurilor de active, de rezidență fiscală și/sau de activitate economică desfășurată printr-un sediu permanent pentru care România pierde dreptul de impozitare

Art. 40³. — (1) Pentru transferurile de active, de rezidență fiscală și/sau de activitate economică desfășurată printr-un sediu permanent, așa cum sunt definite la pct. 8, 9 și 10 ale art. 40¹, contribuabilul este supus impozitului pe profit, în conformitate cu următoarele reguli:

a) se determină diferența între valoarea de piață a activelor, potrivit alin. (10), transferate într-o perioadă impozabilă și valoarea lor fiscală, potrivit art. 7 pct. 44 și 45;

b) în cazul în care diferența calculată potrivit lit. a) reprezintă un câștig, asupra acestuia se aplică cota prevăzută la art. 17;

c) în cazul în care diferența calculată potrivit lit. a) reprezintă o pierdere, aceasta se recuperează din câștigurile rezultate din operațiuni de aceeași natură, potrivit modalității de recuperare prevăzute de art. 31.

(2) Impozitul calculat potrivit alin. (1) se declară și se plătește, pentru perioada fiscală de referință, potrivit prevederilor art. 41 și 42.

(3) Prezentul articol se aplică în următoarele situații:

a) contribuabilul transferă active de la sediul central din România la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

b) contribuabilul transferă active de la sediul permanent din România la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

c) contribuabilul își transferă rezidența fiscală din România într-un alt stat membru sau într-un stat terț, cu excepția acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în România;

d) contribuabilul transferă activitatea economică desfășurată în România printr-un sediu permanent către un alt stat membru sau către un stat terț, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate.

(4) Contribuabilul care aplică regulile de la alin. (1)–(3) beneficiază de dreptul de eșalonare la plată pentru acest impozit, prin achitarea în tranșe pe parcursul a cinci ani, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală și dacă se află în oricare dintre următoarele situații:

a) transferă active de la sediul central din România la sediul său permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European, denumit în continuare *Acordul privind SEE*, iar, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

b) transferă active de la sediul permanent din România la sediul central sau la un alt sediu permanent dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț care este parte la Acordul privind SEE, iar, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate;

c) transferă rezidența fiscală din România într-un alt stat membru sau într-un stat terț care este parte la Acordul privind SEE, cu excepția acelor active care rămân legate efectiv de un sediu permanent în România;

d) transferă activitatea economică desfășurată în România printr-un sediu permanent către un alt stat membru sau către un stat terț care este parte la Acordul privind SEE, în măsura în care, ca urmare a transferului, România pierde dreptul de a impozita activele transferate.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică în ceea ce privește statele terțe care sunt parte la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/24/UE a Consiliului, ale cărei prevederi sunt transpuse în cadrul capitolului II «Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri» al titlului X «Aspecte internaționale» din Codul de procedură fiscală.

(6) Eșalonarea la plată acordată potrivit alin. (4) își pierde valabilitatea, pe lângă cazurile prevăzute în Codul de procedură fiscală, și în următoarele cazuri:

a) activele transferate sau activitatea economică desfășurată printr-un sediu permanent sunt vândute sau sunt cedate în oricare alt mod;

b) activele transferate sunt ulterior retransferate într-un stat terț;

c) rezidența fiscală a contribuabilului sau activitatea economică transferată inițial din România la un sediu permanent dintr-un alt stat membru este ulterior retransferată într-un stat terț.

(7) Prevederile de la lit. b) și c) ale alin. (6) nu se aplică în ceea ce privește statele terțe care sunt părți la Acordul privind SEE dacă acestea au încheiat un acord cu România sau cu Uniunea Europeană referitor la asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor fiscale, echivalentă cu asistența reciprocă prevăzută în Directiva 2010/2 /UE a Consiliului, ale cărei prevederi au fost transpuse în cadrul capitolului II «Asistența reciprocă în materie de recuperare a creanțelor legate de taxe, impozite, drepturi și alte măsuri» al titlului X «Aspecte internaționale» din Codul de procedură fiscală.

(8) Dispozițiile alin. (4)–(6) se completează cu prevederile capitolului IV «Înlesniri la plată» din cadrul titlului VII «Colectarea creanțelor fiscale» din Codul de procedură fiscală.

(9) În cazul transferului activelor, al rezidenței fiscale sau al activității economice desfășurate printr-un sediu permanent, din alt stat membru în România, prin excepție de la art. 7 pct. 44 și 45, valoarea fiscală a acestor active, utilizată la determinarea rezultatului fiscal, este valoarea stabilită de către statul membru al contribuabilului sau al sediului permanent care a efectuat transferul în România, întrebuițată pentru calculul impozitului pe profit la momentul pierderii dreptului de impozitare de către celălalt stat membru, în afară de cazul în care această valoare nu reflectă valoarea de piață.

(10) În sensul alin. (1) și (9), prin *valoare de piață* se înțelege suma în schimbul căreia un activ poate fi transferat sau obligațiile reciproce pot fi stinse între cumpărători și vânzători independenți interesați, într-o tranzacție directă. Valoarea de piață se stabilește potrivit prevederilor art. 11.

(11) Sub condiția stabilirii faptului că activele transferate revin în termen de maximum 12 luni în România, prezentul articol nu se aplică transferurilor de active legate de: finanțarea prin instrumente financiare sau constituite ca garanție, îndeplinirea anumitor cerințe prudentiale de capital sau de gestionare a lichidităților.

Regula generală antiabuz

Art. 40⁴. — (1) În scopul calculării obligațiilor fiscale, nu se ia în considerare un demers sau o serie de demersuri care, având în vedere toate faptele și circumstanțele relevante, nu sunt oneste, fiind întreprinse cu scopul principal sau cu unul dintre scopurile principale de a obține un avantaj fiscal care contravine obiectului sau scopului urmărit prin prevederile fiscale aplicabile. Un demers poate cuprinde mai multe etape sau părți.

(2) În sensul alin. (1), un demers sau o serie de demersuri sunt considerate ca nefiind oneste în măsura în care nu sunt întreprinse din motive comerciale valabile care reflectă realitatea economică, astfel cum prevede art. 11.

(3) În cazul în care un demers sau o serie de demersuri nu este/sunt luat/luate în considerare în conformitate cu alin. (1), obligația fiscală se calculează în conformitate cu prezentul titlu.

Reguli privind societățile străine controlate

Art. 40⁵. — (1) O entitate este considerată societate străină controlată și i se aplică prevederile prezentului articol, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) contribuabilul, singur sau împreună cu întreprinderile sale asociate, deține o participație directă sau indirectă de mai mult de 50% din drepturile de vot sau deține direct sau indirect mai mult de 50% din capitalul entității sau are dreptul să primească mai mult de 50% din profiturile entității respective;

b) impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitatea sau sediul permanent este mai mic decât diferența dintre impozitul pe profit care ar fi fost perceput de la entitate sau sediul permanent, calculat în conformitate cu prevederile prezentului titlu și impozitul pe profit plătit efectiv pentru profiturile sale de către entitate sau de către sediul permanent. În sensul prezentei litere, nu este luat în considerare sediul permanent al unei entități tratate ca societate străină controlată, în măsura în care sediul nu este supus impozitării sau este scutit de impozit în jurisdicția societății străine controlate respective.

(2) Prevederile prezentului articol se aplică și sediilor permanente din state membre/state terțe ale unui contribuabil plătitor de impozit pe profit, ale căror profituri nu sunt supuse impozitării sau sunt scutite de impozit în România.

(3) În cazul în care o entitate sau un sediu permanent este considerată/considerat societate străină controlată, potrivit prevederilor alin. (1), contribuabilul plătitor de impozit pe profit care o controlează include în baza impozabilă veniturile nedistribuite ale entității care au provenit din următoarele:

- a) dobânzi sau orice alte venituri generate de active financiare;
- b) redevențe sau orice alte venituri generate de drepturi de proprietate intelectuală;
- c) dividende și venituri din transferul titlurilor de participare;
- d) venituri din leasing financiar;
- e) venituri din activități de asigurare, activități bancare sau alte activități financiare;

f) venituri de la societăți care le obțin din bunuri și servicii cumpărate de la întreprinderi asociate și sunt vândute acestora fără nicio valoare economică adăugată sau cu o valoare adăugată mică.

(4) Prevederile alin. (3) nu se aplică în cazul în care societatea străină controlată desfășoară o activitate economică semnificativă, susținută de personal, echipamente, active și spații, astfel cum o demonstrează faptele și circumstanțele relevante, precum și în cazul în care societatea străină controlată își are rezidența fiscală sau este situată într-un stat terț care este parte la Acordul privind SEE.

(5) Nu sunt considerate societăți străine controlate în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) următoarele:

a) entitatea sau sediul permanent, dacă aceasta/acesta înregistrează într-o perioadă fiscală venituri din categoriile prevăzute de alin. (3), reprezentând o treime sau mai puțin de o treime din totalul veniturilor înregistrate în perioada fiscală de calcul;

b) întreprinderea financiară care înregistrează într-o perioadă fiscală venituri de natura celor prevăzute la alin. (3) care provin din operațiuni desfășurate cu contribuabilul român sau cu întreprinderile asociate ale acestuia, reprezentând o treime sau mai puțin de o treime din totalul veniturilor înregistrate de întreprinderea financiară.

(6) Veniturile prevăzute la alin. (3) se includ în baza impozabilă a contribuabilului plătitor de impozit pe profit, potrivit dispozițiilor prezentului titlu, proporțional cu participația contribuabilului în entitate, astfel cum este definită la alin. (1) lit. a).

(7) Veniturile prevăzute de alin. (3) se includ în baza impozabilă a contribuabilului, aferentă perioadei sale fiscale în cursul căreia se încheie perioada fiscală a entității controlate/sediului permanent.

(8) Pierderile fiscale înregistrate de un sediu permanent calificat, potrivit alin. (1) și (2), ca entitate străină controlată, urmează regimul instituit la art. 40.

(9) Pentru evitarea dublei impuneri, în situația în care entitatea distribuie profit contribuabilului, iar acest profit distribuit este deja inclus în veniturile impozabile ale contribuabilului în temeiul prezentului articol, cuantumul veniturilor incluse anterior în baza impozabilă a contribuabilului se deduce în perioada fiscală în care se calculează cuantumul impozitului datorat pentru profitul distribuit.

(10) Pentru evitarea dublei impuneri, în cazul în care contribuabilul cedează participația sa într-o entitate controlată sau activitatea economică desfășurată printr-un sediu permanent, iar o parte a încasărilor din cedare a fost inclusă anterior în baza impozabilă a contribuabilului, în temeiul prezentului articol, cuantumul respectiv se deduce în perioada fiscală în care se calculează cuantumul impozitului datorat pentru încasările respective.

(11) Contribuabilul scade din impozitul pe profit datorat, potrivit prevederilor art. 39, impozitul plătit unui stat străin de către entitatea controlată/sediul său permanent.

Compatibilitatea cu legislația europeană

Art. 40⁶. — Dispozițiile prezentului capitol transpun prevederile Directivei 2016/1.164/UE a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 193 din 19 iulie 2016, cu excepția prevederilor referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride, pentru care termenul de transpunere a fost amânat, potrivit art. 1 pct. 7 din Directiva 2017/952/UE, până la 31 decembrie 2019, din necesitatea continuării lucrărilor."

Titlul III — Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor

6. La articolul 47 alineatul (1), literele a) și b) se abrogă.

7. La articolul 47 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) a realizat venituri care nu au depășit echivalentul în lei a 1.000.000 euro. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar în care s-au înregistrat veniturile;"

8. La articolul 47, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Nu intră sub incidența prezentului titlu următoarele persoane juridice române:

- Fondul de garantare a depozitelor în sistemul bancar, constituit potrivit legii;
- Fondul de compensare a investitorilor, înființat potrivit legii;
- Fondul de garantare a pensilor private, înființat potrivit legii;
- Fondul de garantare a asiguraților, constituit potrivit legii;
- entitatea transparentă fiscal cu personalitate juridică."

11. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reguli de ieșire din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderii în cursul anului

Art. 52. — (1) Dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 1.000.000 euro, aceasta datorează impozit pe profit, începând cu trimestrul în care s-a depășit această limită.

(2) Limita fiscală prevăzută la alin. (1) se verifică pe baza veniturilor înregistrate cumulativ de la începutul anului fiscal. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel valabil la închiderea exercițiului financiar precedent.

(3) Calculul și plata impozitului pe profit de către microîntreprinderile care se încadrează în prevederile alin. (1) se efectuează luând în considerare veniturile și cheltuielile realizate începând cu trimestrul respectiv."

12. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Reguli de determinare a condițiilor de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

Art. 54. — Pentru încadrarea în condițiile privind nivelul veniturilor prevăzute la art. 47 alin. (1) lit. c) și art. 52 se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 53."

9. La articolul 48, alineatele (4), (5), (5¹), (5²) și (6) se abrogă.

10. La articolul 51, alineatele (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(5) În cazul în care, în cursul anului fiscal, numărul de salariați se modifică, cotele de impozitare prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător, începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea, potrivit legii. Pentru microîntreprinderile care au un salariat și care aplică cota de impozitare prevăzută la alin. (1) lit. a), al căror raport de muncă încetează, condiția referitoare la numărul de salariați se consideră îndeplinită dacă în cursul aceluiași trimestru este angajat un nou salariat cu respectarea condiției prevăzute la alin. (6).

(6) Pentru microîntreprinderile care nu au niciun salariat, în situația în care angajează un salariat, în scopul modificării cotelor de impozitare prevăzute la alin. (1), noul salariat trebuie angajat cu contract individual de muncă pe durată nedeterminată sau pe durată determinată pe o perioadă de cel puțin 12 luni."

13. După articolul 54 se introduce un nou articol, articolul 54¹, cu următorul cuprins:**„Regulii tranzitorii**

Art. 54¹. — Intră sub incidența art. 47 și microîntreprinderile care au optat să aplice prevederile art. 48 alin. (5) și (5²) până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv, precum și persoanele juridice române care desfășoară activitățile care nu au intrat sub incidența prevederilor prezentului titlu aplicabil până la data de 31 decembrie 2017 inclusiv.”

Titlul IV — Impozitul pe venit**14. La articolul 60, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„2. persoanele fizice, pentru veniturile realizate din salarii și asimilate salariilor prevăzute la art. 76 alin. (1)—(3), ca urmare a desfășurării activității de creare de programe pentru calculator, în condițiile stabilite prin ordin comun al ministrului comunicațiilor și societății informaționale, al ministrului muncii și justiției sociale, al ministrului educației naționale și al ministrului finanțelor publice;”.

15. La articolul 64, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cotele de impozitare Art. 64. — (1) Cota de impozit este de 10% și se aplică asupra venitului impozabil corespunzător fiecărei surse din fiecare categorie pentru determinarea impozitului pe veniturile din:”.

16. La articolul 68 alineatul (4), litera l) se modifică și va avea următorul cuprins:

„l) să reprezinte contribuții de asigurări sociale plătite la sistemele proprii de asigurări sociale și/sau contribuții profesionale obligatorii plătite, potrivit legii, organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii;”.

17. La articolul 68 alineatul (5), literele k) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„k) cheltuielile reprezentând contribuții sociale obligatorii datorate în calitate de angajatori, potrivit titlului V;

l) cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale datorată de contribuabil potrivit prevederilor titlului V — Contribuții sociale obligatorii, indiferent dacă activitatea se desfășoară individual și/sau într-o formă de asociere. Deducerea cheltuielilor respective se efectuează de organul fiscal competent la recalcularea venitului net anual/pierderii nete anuale, potrivit prevederilor art. 75;”.

18. La articolul 72, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul care trebuie reținut se stabilește prin aplicarea cotei de impunere de 7% la venitul brut.”

19. La articolul 73, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii veniturilor, persoane juridice sau alte entități care au obligația de a conduce evidență contabilă, prin deducerea din venitul net anual a contribuției de asigurări sociale datorate de contribuabil potrivit prevederilor titlului V — Contribuții sociale obligatorii.”

20. La articolul 75, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) Organul fiscal competent are obligația recalculării venitului net anual/pierderii nete anuale, determinat/determinată în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, stabilit/stabilită potrivit Declarației privind venitul realizat, prin deducerea din venitul net anual a contribuției de asigurări sociale datorate de contribuabil potrivit prevederilor titlului V — Contribuții sociale obligatorii.”

21. La articolul 76 alineatul (2), litera r¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„r¹) veniturile obținute de către persoanele fizice care desfășoară activități în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din cap. IV secțiunea a 3-a al anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.”

22. La articolul 77, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Deducerea personală se acordă pentru persoanele fizice care au un venit lunar brut de până la 1.950 lei inclusiv, astfel:

- (i) pentru contribuabilii care nu au persoane în întreținere — 510 lei;
- (ii) pentru contribuabilii care au o persoană în întreținere — 670 lei;

(iii) pentru contribuabilii care au două persoane în întreținere — 830 lei;

(iv) pentru contribuabilii care au trei persoane în întreținere — 990 lei;

(v) pentru contribuabilii care au patru sau mai multe persoane în întreținere — 1.310 lei.

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii cuprinse între 1.951 lei și 3.600 lei, inclusiv, deducerile personale sunt degresive față de cele de mai sus și se stabilesc potrivit următorului tabel:

Venit lunar brut		Persoane aflate în întreținere				
		de la ... la	fără	1 pers.	2 pers.	3 pers.
1	1950	510	670	830	990	1310
1951	2000	495	655	815	975	1295
2001	2050	480	640	800	960	1280
2051	2100	465	625	785	945	1265
2101	2150	450	610	770	930	1250
2151	2200	435	595	755	915	1235
2201	2250	420	580	740	900	1220
2251	2300	405	565	725	885	1205
2301	2350	390	550	710	870	1190
2351	2400	375	535	695	855	1175
2401	2450	360	520	680	840	1160
2451	2500	345	505	665	825	1145
2501	2550	330	490	650	810	1130
2551	2600	315	475	635	795	1115
2601	2650	300	460	620	780	1100
2651	2700	285	445	605	765	1085
2701	2750	270	430	590	750	1070
2751	2800	255	415	575	735	1055
2801	2850	240	400	560	720	1040
2851	2900	225	385	545	705	1025
2901	2950	210	370	530	690	1010
2951	3000	195	355	515	675	995
3001	3050	180	340	500	660	980
3051	3100	165	325	485	645	965
3101	3150	150	310	470	630	950
3151	3200	135	295	455	615	935
3201	3250	120	280	440	600	920
3251	3300	105	265	425	585	905

Venit lunar brut		Persoane aflate în întreținere				
de la la		fără	1 pers.	2 pers.	3 pers.	4 și peste 4 pers.
3301	3350	90	250	410	570	890
3351	3400	75	235	395	555	875
3401	3450	60	220	380	540	860
3451	3500	45	205	365	525	845
3501	3550	30	190	350	510	830
3551	3600	15	175	335	495	815

Pentru contribuabilii care realizează venituri brute lunare din salarii de peste 3.600 lei nu se acordă deducerea personală.

(3) Persoana în întreținere poate fi soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv, ale cărei venituri, impozabile și neimpozabile, nu depășesc 510 lei lunar, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 62 lit. o), w) și x) și/sau a pensiilor de urmaș convenite conform legii, precum și a prestațiilor sociale acordate potrivit art. 58 din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, cu modificările și completările ulterioare."

23. La articolul 78 alineatul (2), partea introductivă a literei a) și litera b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinată ca diferență între venitul net din salarii calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorată potrivit legii, și următoarele:

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile sociale obligatorii aferente unei luni, datorate potrivit legii în România sau în conformitate cu instrumentele juridice internaționale la care România este parte, precum și, după caz, a contribuției individuale la bugetul de stat datorate potrivit legii, pe fiecare loc de realizare a acestora."

24. La articolul 84, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Impozitul pe veniturile din arendă se calculează prin reținere la sursă de către plătitorii de venit la momentul plății veniturilor, prin aplicarea cotei de 10% asupra veniturilor net, impozitul fiind final."

29. Articolul 99 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Definiția veniturilor din pensii

Art. 99. — (1) Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înființate din contribuțiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative și cele finanțate de la bugetul de stat, diferențe de venituri din pensii, precum și sume reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflație.

(2) Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii."

30. Articolul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

Art. 100. — (1) Venitul impozabil lunar din pensii se stabilește prin deducerea din venitul din pensie a sumei neimpozabile lunare de 2.000 lei.

(2) La stabilirea venitului impozabil lunar aferent sumelor primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, fiecare fond de pensii acordă un singur plafon de venit neimpozabil stabilit potrivit prevederilor alin. (1)."

25. La articolul 85, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Impozitul anual datorat se calculează prin aplicarea cotei de 10% asupra normei anuale de venit, impozitul fiind final."

26. La articolul 86, alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Organul fiscal competent stabilește plățile anticipate prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual estimat din declarația privind venitul estimat/norma de venit și emite decizia de impunere, care se comunică contribuabililor, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna noiembrie sau decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

(6) Impozitul anual datorat se calculează de organul fiscal competent, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului net anual determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitate, potrivit prevederilor art. 68, impozitul fiind final."

27. Articolul 90 se abrogă.

28. La articolul 97, primele teze ale alineatelor (1)—(3) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la vedere/conturi curente, precum și cele la depozitele clienților, constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic.

(2) Veniturile sub formă de dobânzi pentru depozitele la termen constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final, indiferent de data constituirii raportului juridic.

(3) Veniturile sub forma dobânzilor plătite de societatea emitentă a valorilor mobiliare împrumutate, pe parcursul perioadei de împrumut înainte restituirii acestora, se impun cu o cotă de 10% din suma acestora, impozitul fiind final.

(5) Venitul impozabil obținut din lichidarea unei persoane juridice de către acționari/asociați persoane fizice sau din reducerea capitalului social, potrivit legii, care nu reprezintă distribuții în bani sau în natură ca urmare a restituirii cotei-părți din aportul se impun cu o cotă de 10%, impozitul fiind final."

29. Articolul 99 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Definiția veniturilor din pensii

Art. 99. — (1) Veniturile din pensii reprezintă sume primite ca pensii de la fondurile înființate din contribuțiile sociale obligatorii făcute către un sistem de asigurări sociale, inclusiv cele din fonduri de pensii facultative și cele finanțate de la bugetul de stat, diferențe de venituri din pensii, precum și sume reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflație.

(2) Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii."

30. Articolul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea venitului impozabil lunar din pensii

Art. 100. — (1) Venitul impozabil lunar din pensii se stabilește prin deducerea din venitul din pensie a sumei neimpozabile lunare de 2.000 lei.

(2) La stabilirea venitului impozabil lunar aferent sumelor primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, fiecare fond de pensii acordă un singur plafon de venit neimpozabil stabilit potrivit prevederilor alin. (1)."

31. La articolul 101, alineatul (2) și prima teză a alineatului (9) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Impozitul se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 10% asupra venitului impozabil lunar din pensii.

.....
 (9) În cazul veniturilor din pensii și/sau al diferențelor de venituri din pensii, sumelor reprezentând actualizarea acestora cu indicele de inflație, stabilite în baza hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărârilor judecătorești definitive și executorii, impozitul se calculează separat față de impozitul aferent drepturilor lunii curente, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului impozabil, impozitul reținut fiind impozit final.”

32. La articolul 107, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 107. — (1) Impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de organul fiscal competent prin aplicarea unei cote de 10% asupra venitului anual din activități agricole stabilit pe baza normei anuale de venit, impozitul fiind final.”

33. La articolul 110, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 110. — (1) Veniturile sub formă de premii se impun, prin reținerea la sursă, cu o cotă de 10% aplicată asupra venitului net realizat din fiecare premiu.”

34. La articolul 115, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 115. — (1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul acordării veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea cotei de 10% asupra venitului brut pentru veniturile prevăzute la art. 114, cu excepția veniturilor prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l).”

35. La articolul 116, alineatul (1) și partea introductivă a alineatului (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 116. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din alte surse identificate ca fiind impozabile, altele decât cele prevăzute la art. 115 alin. (1), precum și cele prevăzute la art. 114 alin. (2) lit. l) au obligația de a depune declarația privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Impozitul pe venit datorat se calculează de către organul fiscal competent, pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 10% asupra:”

36. La articolul 123, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 123. — (1) Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 10% asupra fiecăruia dintre următoarele:”

37. La articolul 130, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru veniturile obținute din străinătate de natura celor obținute din România și neimpozabile/scutite în conformitate cu prevederile prezentului titlu se aplică același tratament fiscal ca și pentru cele obținute din România.”

38. La articolul 132, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor au obligația să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit la organul fiscal competent, până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent pentru anul expirat, cu excepția plătitorilor de venituri din salarii și asimilate salariilor, care au obligația depunerii Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate pentru fiecare beneficiar de venit.”

39. La articolul 133, după alineatul (8) se introduc patru noi alineate, alineatele (9)—(12), cu următorul cuprins:

„(9) Pentru veniturile realizate în anul fiscal 2017, obligațiile fiscale sunt cele în vigoare la data realizării venitului.

(10) Prevederile prezentului titlu se aplică pentru veniturile realizate și cheltuielile efectuate de persoanele fizice începând cu data de 1 ianuarie 2018.

(11) În cazul veniturilor din dobânzi pentru depozitele la termen/la vedere/conturi curente constituite, instrumentele de economisire dobândite, contractele civile încheiate, anterior datei de 1 ianuarie 2018, cota de impozit de 10% se aplică începând cu veniturile înregistrate în contul curent/de depozit/răscumpărate/plătite, începând cu această dată.

(12) În cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor, precum și în cazul veniturilor din pensii, prevederile prezentului titlu se aplică începând cu veniturile aferente lunii ianuarie 2018.”

Titlul V — Contribuții sociale obligatorii

40. După articolul 135 se introduce un nou articol, articolul 135¹, cu următorul cuprins:

„Definiții Art. 135¹. — În înțelesul prezentului titlu, prin *salariu de bază minim brut pe țară* se înțelege salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului.”

41. La articolul 137 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 137. — (1) Contribuabilii/Plătitorii de venit la sistemul public de pensii, prevăzuți la art. 136, datorează, după caz, contribuția de asigurări sociale pentru următoarele categorii de venituri realizate din România și din afara României, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligația declarării în România:”

42. Articolul 138 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cotele de contribuții de asigurări sociale

Art. 138. — Cotele de contribuții de asigurări sociale sunt următoarele:

a) 25% datorată de către persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale, potrivit prezentei legi;

b) 4% datorată în cazul condițiilor deosebite de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare, de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora;

c) 8% datorată în cazul condițiilor speciale de muncă, astfel cum sunt prevăzute în Legea nr. 263/2010, de către persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora.”

43. La articolul 139, denumirea marginală, partea introductivă a alineatului (1) și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

Art. 139. — (1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, o reprezintă câștigul brut realizat din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în alte state, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

(4) Sumele prevăzute la alin. (1) lit. d) și f) intră în baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiași entități ori din afara ei, pensionari sau angajați cu contract individual de muncă.”

44. Articolul 140 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori sau persoane asimilate acestora

Art. 140. — Pentru persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale o reprezintă suma câștigurilor brute prevăzute la art. 139, realizate de persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor asupra cărora se datorează contribuția, pentru activitatea desfășurată în condiții deosebite, speciale sau în alte condiții de muncă.”

45. La articolul 141, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate de către persoanele fizice asigurate în sisteme proprii de asigurări sociale, din activități pentru care există obligația asigurării în aceste sisteme potrivit legii;”

46. La articolul 142, litera Ț) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Ț) veniturile obținute de către persoanele fizice care desfășoară activități în cadrul misiunilor diplomatice, oficiilor consulare și institutelor culturale românești din străinătate, în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) din cap. IV secțiunea a 3-a al anexei nr. IV la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.”

47. La articolul 143, prima teză a alineatului (2) și alineatul (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care totalul veniturilor prevăzute la alin. (1) este mai mare decât valoarea a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, contribuția de asigurări sociale se calculează în limita acestui plafon.

(5) Contribuția de asigurări sociale pentru persoanele care beneficiază de plăți compensatorii acordate potrivit legii din bugetul asigurărilor pentru șomaj se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii, la nivelul cotei contribuției de asigurări sociale prevăzute la art. 138 lit. a), cu excepția cazurilor în care, potrivit prevederilor legale, se dispune alfel.”

48. La articolul 145, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 145. — (1) Pentru persoanele fizice prevăzute la art. 136 lit. f), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate bugetului asigurărilor sociale de stat o reprezintă:”

49. La articolul 145, alineatul (3) se abrogă.

50. La articolul 146, alineatele (1), (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 146. — (1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligația de a calcula și de a reține la sursă contribuția de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor. Instituțiile prevăzute la art. 136 lit. d)—f), precum și persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligația de a calcula contribuția de asigurări sociale pe care o datorează potrivit legii, după caz.

(3) Contribuția de asigurări sociale calculată și reținută potrivit alin. (1) se plătește la bugetul asigurărilor sociale de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, împreună cu contribuția angajatorului ori a persoanelor asimilate angajatorului datorată potrivit legii.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori care nu au sedlu social, sedlu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligația de a calcula contribuția de asigurări sociale datorată de către acestea și, după caz, pe cea datorată de angajator, precum și de a le plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(5) Calculul contribuției de asigurări sociale datorate de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și de către instituțiile prevăzute la art. 136 lit. d)—f) se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazelor lunare de calcul prevăzute la art. 139, art. 143—145, după caz, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 și 142.”

51. La articolul 146, după alineatul (5) se introduc trei noi alineate, alineatele (5¹)—(5³), cu următorul cuprins:

„(5¹) Contribuția de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor, în baza unui contract individual de muncă cu normă întreagă sau cu timp parțial, calculată potrivit alin. (5), nu poate fi mai mică decât nivelul contribuției de asigurări sociale calculate prin aplicarea cotei prevăzute la art. 138 lit. a) asupra salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din lună în care contractul a fost activ.

(5²) Prevederile alin. (5¹) nu se aplică în cazul persoanelor fizice aflate în una dintre următoarele situații:

a) sunt elevi sau studenți, cu vârsta până la 26 de ani, aflați într-o formă de școlarizare;

b) sunt ucenici, potrivit legii, în vârstă de până la 18 de ani;

c) sunt persoane cu dizabilități sau alte categorii de persoane cărora prin lege li se recunoaște posibilitatea de a lucra mai puțin de 8 ore pe zi;

d) au calitatea de pensionari pentru limită de vârstă în sistemul public de pensii, cu excepția pensionarilor pentru limită de vârstă care beneficiază de pensii de serviciu în baza unor legi/statute speciale, precum și a celor care cumulează pensia pentru limită de vârstă din sistemul public de pensii cu pensia stabilită în unul dintre sistemele de pensii neintegrate sistemului public de pensii;

e) realizează în cursul aceleiași luni venituri din salarii sau asimilate salariilor în baza a două sau mai multe contracte individuale de muncă, iar baza lunară de calcul cumulată aferentă acestora este cel puțin egală cu salariul de bază minim brut pe țară.

(5³) În aplicarea prevederilor alin. (5²), angajatorul solicită documente justificative persoanelor fizice aflate în situațiile prevăzute la alin. (5²) lit. a), c) și d), iar în cazul situației prevăzute la alin. (5²) lit. e), procedura de aplicare se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice."

52. La articolul 146, alineatele (6), (7) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(6) Pentru persoanele prevăzute la art. 136 lit. d)—f), în cazul în care din calcul rezultă o bază lunară de calcul mai mare decât valoarea a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, prevăzut la art. 143 alin. (2), cota contribuției de asigurări sociale se aplică asupra echivalentului a de 5 ori câștigul salarial mediu brut, pe fiecare loc de realizare al venitului.

(7) Calculul contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora se realizează prin aplicarea cotelor corespunzătoare prevăzute la art. 138 lit. b) și c) asupra bazei de calcul prevăzute la art. 140, în care nu se includ veniturile prevăzute la art. 141 și 142.

(8) Calculul contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea conform prevederilor alin. (5)—(5³) și (7), după caz. Contribuția se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile."

53. La articolul 147, alineatul (2) se abrogă.

56. Articolul 148 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente

Art. 148. — (1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente o reprezintă venitul ales de contribuabil, care nu poate fi mai mic decât nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului, în vigoare în luna pentru care se datorează contribuția.

(2) Persoanele fizice care realizează venituri din activități independente, din una sau mai multe surse de venit, datorează contribuția de asigurări sociale dacă sunt îndeplinite următoarele condiții, după caz:

a) venitul net realizat în anul precedent, stabilit în conformitate cu art. 68, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuția de asigurări sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, este cel puțin egal cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna ianuarie a anului pentru care se stabilește contribuția;

b) venitul net lunar estimat a se realiza potrivit art. 120 alin. (1) este cel puțin egal cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna în care își încep activitatea sau nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna ianuarie a anului pentru care se stabilește contribuția, în cazul celor care trec de la determinarea venitului net anual pe baza normelor anuale de venit la stabilirea venitului net anual potrivit regulilor prevăzute la art. 68;

c) valoarea lunară a normelor de venit, obținută prin raportarea normelor anuale de venit la numărul lunilor de activitate din cursul anului după aplicarea corecțiilor prevăzute la art. 69, este cel puțin egală cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna ianuarie a anului pentru care se stabilește contribuția, în cazul contribuabililor care în anul fiscal în curs desfășoară activități impuse pe bază de norme de venit;

54. La articolul 147, alineatele (10), (12), (15) și (18) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(10) Persoanele și entitățile prevăzute la art. 80 alin. (2) lit. b) și c) care se înființează în cursul anului aplică regimul trimestrial de declarare începând cu anul înființării dacă, odată cu declarația de înregistrare fiscală, declară că în cursul anului estimează un număr mediu de până la 3 salariați exclusiv și, după caz, urmează să realizeze un venit total de până la 100.000 euro.

(12) Persoanele fizice care obțin venituri sub formă de salarii ca urmare a activității desfășurate la misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și la reprezentanțele din România ale persoanelor juridice străine depun declarația prevăzută la alin. (1) și achită contribuțiile sociale obligatorii în cazul în care misiunile și posturile, precum și reprezentanțele respective nu optează pentru îndeplinirea obligațiilor declarative și de plată a contribuțiilor sociale.

(15) Dacă între angajatorii prevăzuți la alin. (13) și persoanele fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor nu au fost încheiate acorduri, obligația privind plata contribuțiilor sociale datorate de angajatori, reținerea și plata contribuțiilor sociale datorate de persoanele fizice respective, precum și depunerea declarației prevăzute la alin. (1) revine angajatorilor.

(18) Evidența obligațiilor de plată a contribuției de asigurări sociale datorate de angajatori și asimilații acestora se ține pe baza codului de identificare fiscală, iar cea privind contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale, potrivit prezentei legi, pe baza codului numeric personal sau pe baza numărului de identificare fiscală, după caz."

55. Titlul secțiunii a 5-a a capitolului II al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente”

d) venitul net lunar realizat în anul precedent, rămas după scăderea din venitul brut a cheltuielii deductibile prevăzute la art. 70, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, este cel puțin egal cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna ianuarie a anului pentru care se stabilește contribuția, în cazul contribuabililor care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală pentru care impozitul pe venit se stabilește potrivit prevederilor art. 72 și 73.

(3) Persoanele fizice prevăzute la alin. (1), obligate la plata contribuției, depun anual la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului pentru care se stabilește contribuția de asigurări sociale, declarația privind venitul asupra căruia datorează contribuția, ca urmare a îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (2).

(4) În cazul contribuabililor prevăzuți la alin. (1) care încep să desfășoare activitate în cursul anului fiscal, iar venitul lunar estimat a se realiza, potrivit art. 120, din una sau mai multe surse de venit din cele menționate la alin. (2), este cel puțin egal cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna în care se estimează veniturile, declarația prevăzută la alin. (3) se depune în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(5) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației prevăzute la alin. (3) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(6) Persoanele fizice care în anul fiscal precedent au realizat venituri cumulate din activități independente sub nivelul plafonului minim prevăzut la alin. (1) nu au obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (3) și nu datorează contribuția de asigurări sociale pentru anul în curs.

(7) Persoanele fizice prevăzute la alin. (6) pot opta pentru depunerea declarației prevăzute la alin. (3) și pentru plata contribuției de asigurări sociale pentru anul în curs, în aceleași condiții prevăzute pentru persoanele care realizează venitul lunar peste nivelul salariului de bază minim brut pe țară. Opțiunea este obligatorie pentru întregul an fiscal, cu excepția situației prevăzute la art. 151 alin. (3).

(8) Încadrarea în plafonul lunar prevăzut la alin. (1) se efectuează prin însumarea veniturilor din activități independente menționate la alin. (2)."

57. Articolul 149 se abrogă.

58. Titlul secțiunii a 6-a a capitolului II al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente”

59. Articolul 151 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale în cazul persoanelor care realizează venituri din activități independente

Art. 151. — (1) Contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care realizează venituri din activități independente potrivit prevederilor art. 148, care nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale prevăzute la art. 150, se stabilește de organul fiscal competent, prin decizie de impunere, pe baza declarației prevăzute la art. 148 alin. (3). Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale se evidențiază lunar, iar plata acesteia se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(2) Contribuția de asigurări sociale stabilită prin decizia de impunere prevăzută la alin. (1) se calculează prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 138 lit. a) asupra bazei de calcul prevăzute la art. 148 alin. (1).

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) care în cursul anului fiscal se încadrează în categoria persoanelor exceptate de la plata contribuției potrivit art. 150, cele care intră în suspendare temporară a activității potrivit legislației în materie, precum și cele care își încetează activitatea depun la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, o declarație în vederea stopării obligațiilor de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale stabilite conform alin. (2). Modelul declarației se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

60. Articolul 152 se abrogă.

61. Titlul capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate”

62. La articolul 153 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cetățenii români cu domiciliul sau reședința în România;”.

63. La articolul 153 alineatul (1), literele g) — o) se abrogă.

64. La articolul 154 alineatul (1), literele a), b), f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) copiii până la vârsta de 18 ani, tinerii de la 18 ani până la vârsta de 26 de ani, dacă sunt elevi, inclusiv absolvenții de liceu, până la începerea anului universitar, dar nu mai mult de 3 luni

de la terminarea studiilor, ucenici sau studenți, precum și persoanele care urmează modulul instruirii individuale, pe baza cererilor lor, pentru a deveni soldați sau gradatți profesioniști. Dacă realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri lunare cumulate din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe țară, pentru aceste venituri datorează contribuție;

b) tinerii cu vârsta de până la 26 de ani care provin din sistemul de protecție a copilului. Dacă realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor sau venituri lunare cumulate din activități independente, activități agricole, silvicultură și piscicultură peste valoarea salariului de bază minim brut pe țară, pentru aceste venituri datorează contribuție;

f) bolnavii cu afecțiuni incluse în programele naționale de sănătate stabilite de Ministerul Sănătății, până la vindecarea respectivei afecțiuni;

g) femeile însărcinate și lăuzele;”.

65. La articolul 154 alineatul (1), după litera g) se introduc nouă noi litere, literele h)—p), cu următorul cuprins:

„h) persoanele fizice care au calitatea de pensionari, pentru veniturile din pensii;

i) persoanele care se află în concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă, acordat în urma unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, pentru indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale;

j) persoanele care beneficiază de indemnizație de șomaj sau, după caz, de alte drepturi de protecție socială care se acordă din bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii, pentru aceste drepturile bănești;

k) persoanele care se află în concediu de acomodare, potrivit Legii nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în concediu pentru creșterea copilului potrivit prevederilor art. 2 și art. 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copilului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, pentru drepturile bănești acordate de aceste legi;

l) persoanele fizice care beneficiază de ajutor social potrivit Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare, pentru aceste drepturi bănești;

m) persoanele care execută o pedeapsă privativă de libertate sau se află în arest preventiv în unitățile penitenciare, persoanele reținute, arestate sau deținute care se află în

centrele de reținere și arestare preventivă organizate în subordinea Ministerului Afacerilor Interne, precum și persoanele care se află în executarea unei măsuri educative ori de siguranță privative de libertate, respectiv persoanele care se află în perioada de amânare sau de întrerupere a executării pedepsei privative de libertate;

n) străinii aflați în centrele de cazare în vederea returnării ori expulzării, precum și pentru cei care sunt victime ale traficului de persoane, care se află în timpul procedurilor necesare stabilirii identității și sunt cazați în centrele special amenajate potrivit legii;

o) personalul monahal al cultelor recunoscute, aflat în evidența Secretariatului de Stat pentru Culte;

p) persoanele cetățeni români, care sunt victime ale traficului de persoane, pentru o perioadă de cel mult 12 luni.”

66. La articolul 154, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la alin. (1) lit. c)—p) sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pe perioada și, după caz, pentru drepturile bănești primite, prevăzute la alin. (1), dacă nu realizează venituri din cele menționate la art. 155 sau dacă nivelul lunar cumulat al acestora este sub valoarea salariului de bază minim brut pe țară. În cazul realizării de venituri din cele menționate la art. 155 peste nivelul salariului de bază minim brut pe țară, lunar, pentru acestea se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate potrivit prezentului titlu.”

67. Titlul secțiunii a 2-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Veniturile pentru care se datorează contribuția și cota de contribuție”

68. Articolul 155 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Categorii de venituri supuse contribuției de asigurări sociale de sănătate

Art. 155. — (1) Contribuabilii la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153 alin. (1) lit. a)—d), datorează, după caz, contribuția de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor, definite potrivit art. 76, realizate din România și din afara României, cu respectarea legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, pentru care există obligația declarării în România.

(2) Contribuabilii la sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzuți la art. 153 alin. (1) lit. a)—d), care nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor art. 154, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate dacă realizează venituri anuale cumulate cel puțin egale cu 12 salarii de bază minime brute pe țară din una sau mai multe surse de venituri din următoarele categorii:

a) venituri din activități independente, definite conform art. 67 și 67¹;

b) venituri din asocierea cu o persoană juridică, contribuabil potrivit titlurilor II, III sau Legii nr. 170/2016, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125;

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor, definite conform art. 83;

d) venituri din investiții, definite conform art. 91;

e) venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, definite conform art. 103;

f) venituri din alte surse, definite conform art. 114 și 116.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) sunt aplicabile și în cazul în care veniturile sunt realizate de persoane fizice aflate în situațiile prevăzute la art. 60.”

69. Articolul 156 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cota de contribuție de asigurări sociale de sănătate

Art. 156. — Cota de contribuție de asigurări sociale de sănătate este de 10% și se datorează de către persoanele fizice care au calitatea de angajați sau pentru care există obligația plății contribuției de asigurări sociale de sănătate, potrivit prezentei legi.”

70. La articolul 157, denumirea marginală și partea introductivă a alineatului (1) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor

Art. 157. — (1) Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, o reprezintă câștigul brut care include:”.

71. Articolele 158—167 se abrogă.

72. Titlul secțiunii a 4-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea, plata și declararea contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul veniturilor din salarii și asimilate salariilor”

73. La articolul 168, denumirea marginală și alineatele (1), (3), (4), (5) și (8) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate

Art. 168. — (1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligația de a calcula și de a reține la sursă contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor.

(3) Contribuția de asigurări sociale de sănătate calculată și reținută potrivit alin. (1) se plătește până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se datorează, după caz, potrivit legii.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care își desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate în România, potrivit prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, au obligația de a calcula contribuția de asigurări sociale de sănătate, precum și de a o plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(5) Calculul contribuției de asigurări sociale de sănătate se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 156 asupra bazel lunare de calcul menționate la art. 157.

(8) Calculul contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele prevăzute la alin. (2) se realizează de către acestea, conform prevederilor alin. (5) și alin. (5¹). Contribuția se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.”

74. La articolul 168, alineatul (8) se abrogă.

75. La articolul 168, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„5¹) Prevederile art. 146 alin. (5¹)—(5³) se aplică în mod corespunzător.”

76. La articolul 168, alineatele (9)—(9³) se abrogă.

77. La articolul 169, alineatele (1), (3) și (3²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 169. — (1) Următoarele categorii de persoane sunt obligate să depună lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, declarația prevăzută la art. 147 alin. (1):

a) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau persoanele asimilate acestora;

b) persoanele care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

c) instituțiile publice și alte entități care plătesc drepturi de natura celor menționate la art. 168 alin. (7), (7¹) și (10), aferente perioadelor în care contribuția de asigurări sociale de sănătate era suportată, potrivit legii, de către aceste instituții sau de către beneficiarii de venit, după caz;

(3) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(3²) În cazul în care au fost acordate sume de natura celor prevăzute la art. 168 alin. (7), (7¹) și (10), pentru perioadele în care contribuția de asigurări sociale de sănătate era suportată, potrivit legii, de către aceste instituții sau de către beneficiarii de venit, după caz, contribuțiile de asigurări sociale de sănătate datorate se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume prin depunerea declarației prevăzute la alin. (1).”

78. La articolul 169, alineatele (2), (5) și (6) se abrogă.

79. Titlul secțiunii a 5-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 154”

80. Articolul 170 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate de persoanele fizice prevăzute la art. 155 alin. (2)

Art. 170. — (1) Baza lunară de calcul pentru care persoanele fizice prevăzute la art. 155 alin. (2) datorează contribuția este salariul de bază minim brut pe țară în vigoare în luna pentru care se datorează.

(2) Veniturile care se iau în calcul la verificarea plafonului prevăzut la art. 155 alin. (2) sunt cele realizate din una sau mai multe surse de venituri, din categoriile de venituri menționate la art. 155 alin. (2), respectiv:

- a) venitul net din activități independente, stabilit potrivit art. 68—70, după caz;
- b) venitul brut din asocieri cu persoane juridice, contribuabili potrivit titlului II, III sau Legii nr. 170/2016 privind impozitul specific unor activități, pentru care sunt aplicabile prevederile art. 125 alin. (7)—(9);
- c) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, stabilite potrivit art. 84—87;
- d) venitul/câștigul din investiții, stabilit conform art. 94—97;
- e) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din activități agricole, silvicultură și piscicultură, stabilite potrivit art. 104—106;
- f) venitul brut/venitul impozabil din alte surse, stabilit potrivit art. 114—116.

(3) Încadrarea în plafonul anual prevăzut la art. 155 alin. (2) se efectuează prin însumarea veniturilor anuale menționate la alin. (2), realizate în anul fiscal precedent.

(4) Persoanele fizice prevăzute la art. 155 alin. (2), obligate la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, depun anual la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului pentru care se stabilește contribuția de asigurări sociale de sănătate, declarația cu privire la încadrarea veniturilor realizate în plafonul lunar, în conformitate cu alin. (3).

(5) În cazul contribuabililor care încep să desfășoare activitate sau încep să realizeze venituri în cursul anului fiscal, iar venitul lunar estimat a se realiza, potrivit art. 120, din una sau mai multe surse de venit din cele menționate la alin. (2), este cel puțin egal cu nivelul salariului de bază minim brut pe țară în vigoare în luna în care se estimează veniturile, declarația prevăzută la alin. (4) se depune în termen de 30 de zile de la data producerii evenimentului.

(6) Modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a declarației prevăzute la alin. (4) se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(7) Persoanele fizice care realizează venituri anuale sub nivelul a 12 salarii de bază minim brute pe țară pot opta pentru depunerea declarației prevăzute la alin. (4) și pentru plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru anul în curs, în aceleași condiții prevăzute pentru persoanele care realizează venituri anuale peste nivelul a 12 salarii de bază minime brute pe țară. Opțiunea este obligatorie pentru întregul an fiscal, cu excepția situației prevăzute la art. 174 alin. (3).”

81. Articolele 171—173 se abrogă.

82. Titlul secțiunii a 6-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice prevăzute la art. 155 alin. (2)”

83. Articolul 174 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate

Art. 174. — (1) Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice prevăzute la art. 155 alin. (2) se stabilește de organul fiscal competent, prin decizie de impunere, pe baza declarației prevăzute la art. 170 alin. (4). Baza de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate se evidențiază lunar, iar plata se efectuează trimestrial, în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru.

(2) Contribuția de asigurări sociale de sănătate stabilită prin decizia de impunere prevăzută la alin. (1) se calculează prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul prevăzute la art. 170 alin. (1).

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) care în cursul anului fiscal își încetează activitatea sau intră în suspendare temporară a activității potrivit legislației în materie depun la organul fiscal competent, în termen de 30 de zile de la data la care a intervenit evenimentul, o declarație în vederea stopării obligațiilor de plată reprezentând contribuția de asigurări sociale de sănătate, stabilită conform alin. (2). Modelul declarației se aprobă prin ordin al președintelui A.N.A.F.”

84. Articolul 175 și secțiunile a 7-a—9-a, cuprinzând articolele 176—179, se abrogă.

85. Titlul secțiunii a 10-a a capitolului III al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Declararea, stabilirea și plata contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor fizice care nu realizează venituri și nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate”

86. Articolul 180 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de către persoanele fizice care nu realizează venituri

Art. 180. — (1) Persoanele fizice care nu realizează venituri de natura celor menționate la art. 155 și nu se încadrează în categoriile de persoane exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 154 datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate astfel:

a) lunar, prin aplicarea cotei de contribuție prevăzute la art. 156 asupra bazei de calcul reprezentând valoarea salariului de bază minim brut pe țară, și au obligația să plătească contribuția de asigurări sociale de sănătate pe o perioadă de cel puțin 12 luni consecutive, începând cu luna în care se depune declarația prevăzută la art. 181; sau

b) la data la care accesează serviciile acordate de sistemul public de asigurări sociale de sănătate potrivit legii, prin depunerea declarației prevăzute la art. 181, aplicând cota de contribuție asupra bazei de calcul reprezentând valoarea a de 7 ori salariul de bază minim brut pe țară.

(2) Salariul de bază minim brut pe țară, prevăzut la alin. (1), este salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată aprobat prin hotărâre a Guvernului, în vigoare în luna pentru care se datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate.”

87. Capitolul IV „Contribuțiile asigurărilor pentru șomaj datorate bugetului asigurărilor pentru șomaj” al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând articolele 184—191, se abrogă.

88. Capitolul V „Contribuția pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate” al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând articolele 192—200, se abrogă.

89. Capitolul VI „Contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale” al titlului V „Contribuții sociale obligatorii”, cuprinzând articolele 201—208, se abrogă.

90. Capitolul VII „Contribuția la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, datorată de persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajator potrivit art. 4 din Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare”, cuprinzând articolele 209—215, se abrogă.

91. După capitolul VIII al titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se introduce un nou capitol, capitolul IX „Contribuția asiguratorie pentru muncă”, cuprinzând articolele 220¹—220⁷, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL IX**Contribuția asiguratorie pentru muncă**

Contribuabilii care datorează contribuția asiguratorie pentru muncă

Art. 220¹. — Contribuabilii obligați la plata contribuției asiguratorii pentru muncă sunt, după caz:

a) persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora, pentru cetățenii români, cetățenii ai altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reședința în România, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

b) persoanele fizice cetățenii români, cetățenii altor state sau apatrizii, pe perioada în care au, conform legii, domiciliul sau reședința în România, și care realizează în România venituri din salarii sau asimilate salariilor de la angajatori din state care nu intră sub incidența legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte.

Categoriile de venituri pentru care se datorează contribuția asiguratorie pentru muncă

Art. 220². — (1) Contribuția asiguratorie pentru muncă se datorează pentru veniturile din salarii și asimilate salariilor, definite la art. 76 alin. (1)—(3), după caz, acordate de către contribuabilii prevăzuți la art. 220¹ lit. a), respectiv realizate de către persoanele fizice prevăzute la art. 220¹ lit. b).

(2) Pentru veniturile prevăzute la alin. (1) se datorează contribuția asiguratorie pentru muncă și în cazul în care acestea sunt realizate de persoanele fizice aflate în situațiile prevăzute la art. 60.

Cota contribuției asiguratorie pentru muncă

Art. 220³. — Cota contribuției asiguratorie pentru muncă este de 2,25%.

Baza de calcul al contribuției asiguratorii pentru muncă

Art. 220⁴. — (1) Baza lunară de calcul al contribuției asiguratorii pentru muncă o reprezintă suma câștigurilor brute realizate din salarii și venituri asimilate salariilor, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte, care include:

a) veniturile din salarii, în bani și/sau în natură, obținute în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu sau a unui statut special prevăzut de lege. În situația personalului român trimis în misiune permanentă în străinătate, veniturile din salarii cuprind salariile de bază sau, după caz, soldele de funcție/salariile de funcție corespunzătoare funcțiilor în care persoanele respective sunt încadrate în țară, la care se adaugă, după caz, sporurile și adaosurile care se acordă potrivit legii;

b) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

c) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

d) remunerația administratorilor societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii;

e) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

f) sumele reprezentând participarea salariaților la profit, potrivit legii;

g) sume reprezentând salarii, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii;

h) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

i) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori din străinătate, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a angajatorului, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă, cu respectarea prevederilor legislației europene aplicabile în domeniul securității sociale, precum și a acordurilor privind sistemele de securitate socială la care România este parte;

j) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă, prin hotărâre a Guvernului, pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități din străinătate, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a entității, de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă.

(2) Nu se cuprind în baza lunară de calcul al contribuției asiguratorie pentru muncă sumele prevăzute la art. 142.

Excepții specifice contribuției asiguratorii pentru muncă

Art. 220⁶. — Contribuția asiguratorie pentru muncă nu se datorează pentru prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetul asigurărilor pentru șomaj, precum și din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate.

Stabilirea și plata contribuției asiguratorie pentru muncă

Art. 220⁶. — (1) Persoanele fizice și juridice prevăzute la art. 220¹ lit. a) au obligația de a calcula contribuția asiguratorie pentru muncă și de a o plăti la bugetul de stat, într-un cont distinct, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile sau până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se plătesc veniturile, după caz. Persoanele fizice prevăzute la art. 220¹ lit. b) efectuează plata contribuției până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoanele fizice care își desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii de la angajatori care nu au sediu social, sediu permanent sau reprezentanță în România și care datorează contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, au obligația de a calcula contribuția asiguratorie pentru muncă, precum și de a o plăti lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile, numai dacă există un acord încheiat în acest sens cu angajatorul.

(3) Calculul contribuției asiguratorie pentru muncă se realizează prin aplicarea cotei prevăzute la art. 220³ asupra bazei de calcul prevăzute la art. 220⁴, cu respectarea prevederilor art. 220⁵.

(4) Din contribuția asiguratorie pentru muncă încasată la bugetul de stat se distribuie lunar, până la sfârșitul lunii în curs, o cotă de:

a) 15%, care se face venit la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale constituit în baza Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale, cu modificările ulterioare;

b) 20%, care se face venit la Bugetul asigurărilor pentru șomaj;

c) 5%, care se face venit la Sistemul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale;

d) 40%, care se face venit la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru plata concediilor medicale;

e) 20%, care se face venit la bugetul de stat într-un cont distinct.

(5) Aprobarea metodologiei de distribuire a sumelor plătite de contribuabili în contul distinct și de stingere a obligațiilor fiscale înregistrate de către aceștia se va stabili prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(6) Cotele prevăzute la alin. (4) lit. a)—e) se pot modifica prin legea anuală a bugetului de stat.

(7) În cazul în care au fost acordate sume pentru perioade anterioare, reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se aplică prevederile legale în vigoare în acea perioadă. Contribuția datorată potrivit legii se calculează și se plătește până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Depunerea Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate

Art. 220⁷. — (1) Persoanele prevăzute la art. 220¹ sunt obligate să declare contribuția asiguratorie pentru muncă, datorată potrivit prevederilor prezentului capitol, până la termenul de plată prevăzut la art. 220⁶, prin depunerea declarației prevăzute la art. 147 alin. (1).

(2) În cazul în care au fost acordate sume pentru perioade anterioare, reprezentând salarii sau diferențe de salarii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, contribuția asiguratorie pentru muncă datorată potrivit legii se declară până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, prin depunerea declarațiilor rectificative pentru lunile cărora le sunt aferente sumele respective.

(3) Prevederile art. 147 alin. 4 —(22) sunt aplicabile în mod corespunzător."

Titlul VII — Taxa pe valoarea adăugată

92. La articolul 297, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Organele fiscale competente au dreptul de a refuza deducerea TVA dacă, după administrarea mijloacelor de probă prevăzute de lege, pot demonstra dincolo de orice îndoială că persoana impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată care a intervenit în amonte sau în aval în lanțul de livrări/prestări.”

Titlul VIII — Accize și alte taxe speciale

93. La articolul 449 alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) confiscarea cisternelor, recipientelor și mijloacelor de transport utilizate în transportul produselor acclizabile, în cazurile prevăzute la lit. i) și k);”.

Titlul IX — Impozite și taxe locale

94. La articolul 470 alineatul (5), tabelul se modifică și va avea următorul cuprins:

„Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (în lei/an)	
		Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	două axe		
	1 Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 13 tone	0	142
	2 Masa de cel puțin 13 tone, dar mai mică de 14 tone	142	395
	3 Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 15 tone	395	555
	4 Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 18 tone	555	1257
	5 Masa de cel puțin 18 tone	555	1257
II	3 axe		
	1 Masa de cel puțin 15 tone, dar mai mică de 17 tone	142	248
	2 Masa de cel puțin 17 tone, dar mai mică de 19 tone	248	509
	3 Masa de cel puțin 19 tone, dar mai mică de 21 tone	509	661
	4 Masa de cel puțin 21 tone, dar mai mică de 23 tone	661	1019
	5 Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	1019	1583
	6 Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	1019	1583
	7 Masa de cel puțin 26 tone	1019	1583
III	4 axe		
	1 Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	661	670
	2 Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 27 tone	670	1046
	3 Masa de cel puțin 27 tone, dar mai mică de 29 tone	1046	1661
	4 Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	1661	2464
	5 Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 32 tone	1661	2464
	6 Masa de cel puțin 32 tone	1661	2464*

95. La articolul 470 alineatul (6), tabelul se modifică și va avea următorul cuprins:

„Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (în lei/an)	
		Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
I	2+1 axe		
	1 Masa de cel puțin 12 tone, dar mai mică de 14 tone	0	0
	2 Masa de cel puțin 14 tone, dar mai mică de 16 tone	0	0
	3 Masa de cel puțin 16 tone, dar mai mică de 18 tone	0	64
	4 Masa de cel puțin 18 tone, dar mai mică de 20 tone	64	147
	5 Masa de cel puțin 20 tone, dar mai mică de 22 tone	147	344
	6 Masa de cel puțin 22 tone, dar mai mică de 23 tone	344	445
	7 Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	445	803
	8 Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 28 tone	803	1408
	9 Masa de cel puțin 28 tone	803	1408
II	2+2 axe		
	1 Masa de cel puțin 23 tone, dar mai mică de 25 tone	138	321
	2 Masa de cel puțin 25 tone, dar mai mică de 26 tone	321	528
	3 Masa de cel puțin 26 tone, dar mai mică de 28 tone	528	775
	4 Masa de cel puțin 28 tone, dar mai mică de 29 tone	775	936
	5 Masa de cel puțin 29 tone, dar mai mică de 31 tone	936	1537
	6 Masa de cel puțin 31 tone, dar mai mică de 33 tone	1537	2133
	7 Masa de cel puțin 33 tone, dar mai mică de 36 tone	2133	3239
	8 Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	2133	3239
	9 Masa de cel puțin 38 tone	2133	3239
III	2+3 axe		
	1 Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1698	2363
	2 Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2363	3211
	3 Masa de cel puțin 40 tone	2363	3211

Numărul de axe și greutatea brută încărcată maximă admisă		Impozitul (În lei/an)	
		Ax(e) motor(oare) cu sistem de suspensie pneumatică sau echivalentele recunoscute	Alte sisteme de suspensie pentru axele motoare
IV	3+2 axe		
	1 Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	1500	2083
	2 Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	2083	2881
	3 Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	2881	4262
	4 Masa de cel puțin 44 tone	2881	4262
V	3+3 axe		
	1 Masa de cel puțin 36 tone, dar mai mică de 38 tone	853	1032
	2 Masa de cel puțin 38 tone, dar mai mică de 40 tone	1032	1542
	3 Masa de cel puțin 40 tone, dar mai mică de 44 tone	1542	2454
	4 Masa de cel puțin 44 tone	1542	2454"

96. La articolul 493, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Contravențiilor prevăzute în prezentul capitol li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv posibilitatea achitării, pe loc sau în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, a jumătate din minimul amenzii.”

Titlul XI — Dispoziții finale

97. La articolul 502, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Trimiterile cuprinse în alte acte normative din domeniul asigurărilor sociale la «contribuția individuală de asigurări sociale» sau «contribuția individuală de asigurări sociale de sănătate» se înlocuiesc, după caz, cu «contribuția de asigurări sociale» sau «contribuția de asigurări sociale de sănătate».”

Art. II. — Pentru prevederile titlului V „Contribuții sociale obligatorii” sunt aplicabile următoarele dispoziții tranzitorii:

(1) Pentru veniturile aferente perioadelor anterioare anului fiscal 2018, contribuțiile sociale obligatorii sunt cele în vigoare în perioada căreia li sunt aferente veniturile.

(2) Prevederile titlului V „Contribuții sociale obligatorii” se vor aplica veniturilor realizate începând cu data de 1 ianuarie 2018.

(3) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii/solde sau diferențe de salarii/solde, pensii sau diferențe de pensii, stabilite prin lege sau în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se aplică prevederile legale în vigoare în acea perioadă. Contribuțiile sociale obligatorii datorate potrivit legii se calculează, se rețin la data efectuării plății, se plătesc și se declară până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.

Art. III. — Prin derogare de la prevederile art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevederile prezentei ordonanțe de urgență intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2018.

PRIM-MINISTRU
MIHAI TUDOSE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Ionuț Mișa
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleșcanu
p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Cristian-Gabriel Winzer,
secretar de stat
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Paul Stănescu
Ministrul muncii și justiției sociale,
Lia-Olguța Vasilescu
Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Ilan Laufer

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan
Ministrul transporturilor,
Felix Stroe
Ministrul sănătății,
Florin-Dorel Bodog
p. Ministrul apărării naționale,
Nicolae Nasta,
secretar de stat
Secretariatul de Stat pentru Culte,
Victor Opaschi,
secretar de stat
p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Răzvan Teohari Vulcănescu

București, 8 noiembrie 2017.
Nr. 79.